

ΟΤΑΝ η Σέρβα φύλη μου με ενημέωσε για τα «ενημερωτικά» άρθρα που φιλοξενούνται στον εδώ τοπικό Τύπο της Αυστραλίας των καταγομένων από την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας αναρωτήθηκα: Καλά, σε αυτό το κρατίδιο δεν υπάρχει έστω και ένας μορφωμένος; Όλοι τους και οι εκεί και οι εδώ είναι αμόρφωτοι βλαχοσυμπεθέροι; Γιατί είναι τόσο λιγούρηδες για ξένη ιστορία, αφού γνωρίζουν ότι έχουν τη δική τους; Ανακάλυψε, λέει ο Αρθρογράφος Ρίστο Στέφο σε άρθρο του στο σκοπιανό έντυπο της Μελβούρνης «Australian «Macedonian» Weekly», ότι οι κάτοικοι του κρατίδιου των Σκοπίων κατάγονται από τον Φίλιππο και τον Μεγαλέξανδρο! Τι καραγκούζιλκια είναι αυτά κύριε Ρίστο Στέφο; Δεν ξέρετε καλύτερα από μας ότι εμφανιστήκατε στην περιοχή που κατοικείτε σήμερα κατά τον 60-70 οικόπεδα μετά Χριστόν; Χίλια ολόκληρα χρόνια μετά τον Μεγαλέξανδρο;

ΕΡΜΟΙ Σλαβόφωνοι Σκοπιανοί! Γνωστοί έως το 1945 ως Bugari! Γιατί κλέβετε ξένη ιστορία; Για παράδειγμα το πρώτο βουλγαρικό βασιλείο επί τσάρου Σαμουήλ το εμφανίζετε στα σχολικά σας βιβλία ως μεσαιωνική «Μακεδονική Αυτοκρατορία!» Θα λαλήσει και ο κρούμος στο τέλος. Όμως αυτό το άλμα στην αναζήτηση καταγωγής σας κατευθείαν από την αρχαιότητα, εκτός από τις φυλετικές, ρατσιστικές παραλαπίτες που το συνοδεύουν, ταυτοχρόνως υποδηλώνει και μια περιφρόνηση, μια ντροπή για το μεγάλο Σλαβικό Δέντρο. Απιμάζετε κ. Ρίστο Στέφο τους παππούδες σας και τους πατεράδες σας, αφαιρώντας τους τον πολιτισμό τους, παρενδύντας τους με κάτι άλλο πιο αποδεκτό, πιο σικ, πιο από τζάκι. Σαν αρχοντοχωριάτες προσπαθείτε να φανείτε στα μάτια της Ευρώπης και εσείς κάτι περισσότερο από αυτό που είστε, λες και αυτό που είστε είναι λίγο, δεν έχει αξία. Κρίμα!

ΝΑ ΣΟΒΑΡΕΥΤΟΥΜΕ! Δεν ξέρε-

α πόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

τε ότι επί τρεις και πλέον αιώνες, έως την τελειωτική ήττα του τοάρου Σαμουήλ και την οριστική ανάκτηση της περιοχής περί την Αχρίδα από τους Βυζαντινούς, είχατε παρακολουθήσει τις τύχες των Σλάβων της Βαλκανικής, είτε ως ημανεξάρτητα ζουπανάτα, είτε ως παρακολουθήματα του πρώτου και δεύτερου Βουλγαρικού χανάτου; Ακόμα και η γλώσσα σας είναι αναμφισβήτητα σλαβική. Εσείς

Ελληνισμού αναπόσπαστο και οργανικά δεμένο με τους άλλους Έλληνες. Αναφέρετε κ. Ρίστο Στέφο στο άρθρο σας ότι αφού στη Μακεδονία δεν υπήρχαν «αληθινοί Έλληνες» που να κατάγονται από τους αρχαίους Έλληνες, η Ελλάδα έπρεπε να κατασκευάσει «Έλληνες» μέσω αφομοιώσεων. Όχι κύριε παραχαράκτη της Ιστορίας, η γλώσσα των Μακεδόνων έχει πολλά στοιχεία της Δωρικής δια-

Προς Σκοπιανό Αρθρογράφο

οι ίδιοι υποστηρίζετε ότι είναι αρχέτυπη σλαβική γλώσσα, προγενέστερη της σερβικής και της βουλγαρικής με την οποία πράγματι παρουσιάζει πολλές συγγένειες και ομοιότητες. Δεν γνωρίζετε ότι η γλώσσα σας «ούτε καν γλώσσα, αλλά διάλεκτος» που μιλάτε σήμερα είναι ένα απομεινάρι της πρωτοβουλγαρικής; Γιατί αν δεν είναι η γλώσσα το βασικό γνώρισμα ενός λαού, τότε τι είναι; Δεν χρειάζεται δοκτορά ιστορίας για να λύσει κανείς αυτή την απορία. Με αυτόν τον όρο έχετε κάθε δικαίωμα να στηρίζετε την ταυτότητα του έθνους σας και της γλώσσας σας. Η αναζήτηση ενός ιστορικού DNA που αντέχει και ανανεώνεται για διόμισυ χιλιάδες χρόνια είναι τουλάχιστον γελοίο. Όχι μόνο για σας, αλλά για κάθε σύγχρονο λαό.

ΑΛΙΑΣΕΙΣΤΑ ιστορικά στοιχεία μιλούν εύγλωττα ότι τόσο από εθνολογικής πλευράς όσο και από γλωσσικής, οι Μακεδόνες ήταν τμήμα του

λέκτου. Εάν όμως αυτοί ήταν άλλα φύλα, που εξελληνίστηκαν, θα έπρεπε τα γλωσσικά αυτά στοιχεία να ήταν Ιωνικά, εφόσον οι άποικοι που εγκαταστάθηκαν ήταν Ίωνες. Υπάρχει η μαρτυρία ότι ο Αλέξανδρος Α' δεν χρησιμοποίησε διερμηνέα όταν συνομιλήσε με τους Έλληνες και απέδειξε την Ελληνικότητά του λέγοντας «Γιατί και εγώ ο ίδιος Έλληνας είμαι το γένος το Αρχαίο και δεν θα ήθελα να δω την Ελλάδα, από ελεύθερη δουλωμένη». Ακόμα ο Βασιλιάς Αρχέλαιος προσκάλεσε στην Πέλλα αρκετούς Έλληνες μορφωμένους. Τούτο όμως δεν θα συνέβαινε αν οι Μακεδόνες μιλούσαν διαφορετική γλώσσα από αυτούς. Ενώ η γλώσσα που μιλούν σήμερα οι κάτοικοι του κρατίδιου των Σκοπίων είναι όπως είπαμε ένα απομεινάρι της πρωτοβουλγαρικής, δείχνοντας έτσι πεντακάθαρα τη σλαβική καταγωγή σας.

ΟΥΤΕ καν γεωγραφικώς, κύριε παραχαράκτη Αρθρογράφε, δεν κα-

τοίκησαν οι κάτοικοι του κρατίδιου σας, ούτε καν τώρα κατοικούν σε περιοχή όπου οι Έλληνες (Μακεδόνες ή Νότιοι), οι Ρωμαίοι, οι Βυζαντινοί και οι Οθωμανοί ονόμασαν ποτέ Μακεδονία. Μακεδονία (του Πιρινή) άρχισαν να ονομάζουν την περιοχή στα νεότερα χρόνια πρότοι οι Βούλγαροι, μόλις γεννήθηκε κατά τον 19ο και 20ο αιώνα ο Βουλγαρικός εθνικισμός, ώστε με αλυτρωτική προπαγάνδα να δικαιολογούν τα επεκτατικά τους σχέδια για Μεγάλη Βουλγαρία. Συνεπώς κύριε Αρθρογράφε, πριν σας επινοήσει το κεφάλι του Τίτο ως αντιστάθμισμα της Σερβικής συνιστώσας στην Ομοσπονδιακή Γιουγκοσλαβία, οι Σκοπιανοί και ο εθνικισμός σας δεν ήταν τίποτε άλλο παρά ένα Βουλγαρικό απομεινάρι, είτε αυτό εκφράζοταν από το VMRO είτε από τον Γκληγκόρωφ, είτε από τους δικούς μας σλαβόφωνους μειονοτικούς που δεν αυτοπροσδιορίζονται Έλληνες.

ΜΕΧΡΙ πότε νομίζετε ότι μπορείτε να κοροϊδεύετε όχι τους μορφωμένους αλλά τους πολλούς; Εδώ βρίσκεται την πλήρη εφαρμογή της η ρήση του Αβραάμ Λίνκολν ότι «Μπορείς να κοροϊδεύεις πολλούς για λίγο, λίγους για πολύ, αλλά όχι όλους για πάντα». Είστε τόσο αφελείς να μην ξέρετε ότι με τα ψέμματα δεν στήνονται ταυτότητες, ούτε δημιουργούνται οντότητες; Αφού λοιπόν ούτε ιστορικώς, ούτε γλωσσικώς, ούτε γεωγραφικώς μπορείτε να τεκμηριώσετε μια (καταγωγική) ταυτότητα, γιατί γλιστράτε σε μια φυλετική φαντασία στερημένοι από κάθε πολιτισμική αυταξία και σοβαρότητα;

ΤΑ ΣΗΜΕΙΩΝΟΥΜΕ αυτά κύριε Ρίστο Στέφο, γιατί μια λαϊκή παροιμία λέει πως οι καλοί λογαριασμοί κάνουν τους καλούς φίλους. Και εμείς οι Έλληνες αισθανόμαστε φίλια με τον γείτονα Σκοπιανό λαό και θέλουμε να μείνουμε φίλοι. Αρκεί να αποβάλετε την ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΗ που μας χωρίζει.

φησε λίγα λουλούδια στη μέση του δρόμου, εις μνήμην όλων όσοι έχασαν τη ζωή τους με άνανδρο τρόπο το 1974.

Μαζί με τον Πέτρο Σουπορή ήταν ο Φετχί και ο Γιάννης. Οι δύο τελευταίοι βρέθηκαν πριν ένα χρόνο, με αφορμή το πρώτο βιβλίο του Π.Νεοκλέους “Αγνοηθέντες 1974”. Ο Φετχί το 1974, κατά τη διάρκεια του πολέμου, πυροβόλησε τον Γιάννη και άλλα αντά τα χρόνια ζούσε νομίζοντας πως ο Γιάννης ήταν νεκρός. Τώρα και πάλι πολεμούν.

Ενός λεπτού σιγή... Ο Πανίκος, ο Μπερτάν, ο Σερχάν, ο Πέτρος, η Λατιφέ, η Ρένα, ο Γιάννης, ο Φετχί, η Μαριάννα σφίγγουν τα χέρια τους και στη συνέχεια αφήνουν και πάλι ο καθένας λίγα λουλούδια εις μνήμην όσων δολοφονήθηκαν.

Θλιβερές μνήμες από συγγενείς Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων αγνοουμένων

Οδόφραγμα της Κέρμιας στη Λευκωσία, που χωρίζει στα δύο -ελεύθερο και κατεχόμενο- τμήματα την κυπριακή πρωτεύουσα. Σημείο συνάντησης για 50 Ελληνοκυπρίους και Τουρκοκυπρίους. Στα χέρια κρατούν λίγα λουλούδια για να εκφράσουν τη θλίψη τους για τα δύσα διαδραματίστηκαν κυρίως το 1974. Για όλα τα αθώα θύματα και από τις δύο κοινότητες, που έχασαν τη ζωή τους με βάρβαρο και απάνθρωπο τρόπο -γυναίκες, παιδιά, ηλικιωμένους. Μια ειρηνική εκδήλωση, με αφορμή την κυριοφορία του βιβλίου “Μνή-

μες” του Πανίκου Νεοκλέους.

Το βιβλίο καταγράφει τις μνήμες ανθρώπων, που βύωσαν τη φρίκη του πολέμου και την κτηνωδία καπάτων, που αντοποιούνται ανθρώποι, χάροντας αδέλφια, μάνα, γιαγιά, θείες, ανύψια, ξαδέλφια.

Ελληνοκυπρίοι και Τουρκοκυπρίοι ξεκίνησαν για το χωριό Παλαίκυθρο στο κατεχόμενο τμήμα του νησιού. Είναι το χωριό του Πέτρου Σουπορή, που το 1974, όταν ήταν στην ηλικία των 11 χρονών, Τουρκοκυπρίοι εξτρεμιστές, πυροβόλησαν τον ίδιο και δολοφόνησαν τον ίδιο και ορισμένα ακραία στοιχεία και ά-

την ειρήνη, πιασμένοι χέρι χέρι. Τελευταία στάση το χωριό Μάραθα, όπου και εκεί δολοφονήθηκαν άγρια, από Ελληνοκυπρίους εξτρεμιστές περισσοτέρες από 120 άνθρωποι, κυρίως γυναικόπεδα. Ενός λεπτού σιγή... Ο Πανίκος, ο Μπερτάν, ο Σερχάν, ο Πέτρος, η Λατιφέ, η Ρένα, ο Γιάννης, ο Φετχί, η Μαριάννα σφίγγουν τα χέρια του